

en ganske fort Bemærkning derom. Det forekommer mig, at det ærede Medlem, som tog Ordet i denne Sag (Winther), ikke tilstræffelig har paaagtet de Grunde, som i Betænkningen ere givne for, at Statsrevisionen ikke har faaet Mere ud af disse sine Undersøgelser, end den har (Winther: Jo, jeg har!). Så, naar det ærede Medlem har lagt nogle Mærke til dem, falder den anden Deel af hans Bemærkninger bort, hvorefter han syntes at ville fordrø, at der skulde være præsteret noget meget Mere. Det fremgaaer nemlig klart af Beretningen, at Statsrevisionen, enten selv eller ved Udenforstaaende — det vedkommer os ikke, thi der er ikke i Instruxen om denne Sag og ved Bevillingen dertil forestrevet nogen Maade, hvorpaa Statsrevisionen skulde anvende Betsløbet — efter hvad man kan see af den hele Maade, hvorpaa Beretningen gennemgaaer Enkeltighederne og navnlig af det skrevne Underbilag, hvis det ærede Medlem har læst det, har gjort sig al mulig Uvillighed for at faae de Oplysninger tilveiebragte, hvorpaa det kunde støtte eller begrunde sin Mening. — Ogsaa med Hensyn til enkelte andre Punkter skal jeg tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Skjøndt Udvalget har havt det Held at blive vel modtaget af det ærede Medlem, er der dog Enkeltheder i hans Uttringer, som jeg ikke kan lade staae hen uimodsagte, ogsaa for Sagens egen Skyld. Det ærede Medlem har med Hensyn til det første Punkt i Betænkningen angaaende Omfanget af Statsrevisionens Beretning, og Spørgsmaalet om, hvorvidt det vilde være ønskeligt, at den enten var mere eller mindre vidtløftig, ganske henholdt sig til Folkethingets Udvalg; han har ikke troet at kunne være noget Gaab om nogen væsentlig Formindfælsse af dette Omfang. Jeg skal bemærke, at denne Erklæring fra Udvalgets Side nærmest fremkom med det Forhold for Die, hvorunder vi leve, nemlig det Forhold, hvori Statsregulffabet og Finantsloven staae til hinanden; men jeg gjorde allerede ved første Behandling opmærksom paa, at der dog er en Mulighed for, at nogen Reduction kunde finde Sted i de Enkeltheder, som optages i Statsrevisionens Betænkning derved, at der optages en Deel mere i Statsregulffaberne. Derjom

dette skeer i tilstræffeligt Omfang, kan man roligt udelade slige Enkeltheder af Statsrevisionens Beretning; thi man kan da ikke sige om Statsrevisorerne, at der vilde være Punkter, som vare undgaaede deres Opmærksomhed (Winther: Ikke Statsrevisorerne, men Thingets!). Heller ikke Thingets; thi naar Tinget vil have nogen Mening om, hvorvidt Statsrevisorerne Beretning er vel affattet eller ikke, er det blets Pligt at sammenholde, hvad der findes, med Statsregulffabet, og man vil da ikke kunne undgaae at see de Udveensstemmelser, der træde frem i Statsregulffabet; de behøve derfor ikke at gjentages i Betænkningen. Jeg troer heller ikke, at det ærede Medlem havde Ret i den Paastand, at Statsrevisoratet vilde blive Decision med Hensyn til saadanne Punkter, som ikke vare optagne i Betænkningen; det vilde hverken blive det mere eller mindre under saadanne Omstændigheder end nu, thi Statsrevisorerne Instrux paalægger dem udtrykkelig kun at gjøre Indstilling med Hensyn til de Punkter, hvori de finde, at der er Anledning til at gjøre Indstilling. Forholdet er i denne Henseende forandret, og det ærede Medlem har selv været med til at foreslaae og vedtage den Instrux, hvorved dette er skeet. Hvis han altsaa vil gjøre den Paastand gjældende, at Statsrevisoratet, naar der optages noget Mindre i Betænkningen, bliver Decision i videre Grad end forhen, har han selv været med til at vedtage, at Statsrevisoratet kommer til at deede i mange Punkter; men saaledes forholder det sig net ikke, hvilket man kan see af, at Landstingets Udvalg har fundet det rigtigst at foreslaae Beslutninger om enkelte Punkter, hvorom Statsrevisionen ingen Beslutning har foreslaaet. Der kunde muligt ogsaa for Folkethingets Udvalg have været Anledning til at foreslaae enkelte Beslutninger, som ikke oprindeligt vare undgaaede fra Statsrevisionen, og det ligger altsaa klart for, at denne ikke bliver mere eller mindre deede end før. — Det ærede Medlem har ogsaa talt om, at det vilde være ønskeligt at faae nogle af disse Bemærkninger, som ikke ere undgaaede fra Folkethingets Udvalg, noget anderledes affattede; men Folkethingets Udvalg har naturligtvis maattet være meget varsomt med